

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 31 Marca v. s. 1819 roku.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau	Wiatry.	Odmia. w powie
	dnia 30 godz. 3 z połu.	27 cal. 6, 6 lin.	+ 3, stopn.	Południowy	Zachmurzone
	— 30 godz. 9 wiecz.	27 — 7, 0 —	+ 5, 75 —	Połudn.	Zachmurzone
	— 31 godz. 5 z rana	27 — 7, 4	+ 4, —	Połud. Wsch.	Pogoda

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data Gazet Petersburskich jest 22 marca.

Podług Ruskiego Inwalida: Jego Cesarska Mość oświadcza zupełną swą wdzięczność Jego Cesarskiej Wysokosci, Xięciu *Mikołajowi Pawłowiczowi*, za rychłe i należyte dopełnienie poruczonego sobie uczenia strzelców, i wydoskonalenie ich we właściwych im ćwiczeniach podług nowych ewolucy; równie też Naywyższe swe zadowolenie *Woropanowemu*, Półkownikowi izmayłowskiego pułku gwardyi, i *Tołmaczewowi*, półkownikowi strzelców gwardyi, którzy mu w tém zatrudnieniu pomocą byli.

Rozkazem dnia 15 marca, J. C. Mość jenerała porucznika *Kapc. wicza*, na własną prośbę, uwolnił raczył od czynney służby do wyleczenia ran, i liczyć go w armii.

Podług rachunku Komitetu ustanowionego w roku 1814, 18 sierpnia, w roku przeszłym było: kandydatów do otrzymania placowi pensy: 5 jenerałów, 243 stabs-oficerów, i 508 ober-oficerów. Z téj liczby po dzień 1 stycznia 1819, na 131 osob, na jednorazowe wsparcie, rozdzielono rubli ass. 7200; *pięćdziesiąt dwie* osoby dostały pensye, lub do właściwych ministerów odesłane zostały; *sto cztery* dla różnych przyczyn z listy kandydatów wymazano; *pięćdziesiąt siedm* osob, otrzymało stosowne do prośb swych wynagrodzenia; a zatem na rok 1819, pozostało kandydatów 143 sztabs, i 268 ober-oficerów. W roku przeszłym inwalidów liczono osob 861, na których wydano 29,555 r. 85 kop.

Ze 153 wdów i obojey płci sierot żołnierskich, 79 osób otrzymało zapewnienie swego losu, a 54 jeszcze na rok terażniejszy pozostało.

Dnia 16 marca, o godzinie 1 po południu, małżonka amerykańskiego posła przy dworze naszym, *Pani Campbell*, miała szczęście być przedstawioną Cesarzowej Jeymości, *Maryi Teodorownie*.

Naymilszowiecy mianowani: jenerał-major *Popow*, Wologodzki gubernatorem cywilnym, z przemianą rangi wojskowej na cywilną rzeczywistego radcy stanu; *Von Ofenberg* marszałek powiatu goldingęńskiego, w gubernii Kurlandzkiej, kamerjunkerem dworu J. C. Mości; półkownik *Bibikow*, wice gubernatorem włodzimmerskim z przemianą rangi

wojskowej na cywilną kollegialnego radcy. Za gorliwość w służbie po wysłużeniu lat przepisanych *Teodor Baka*, radca Sądu Głównego 2go Departamentu w Mohilewie, i tanczny gubernialny kassyer, *Teodor Zukiewicz-Stosza*, również radcami kollegialnymi, jako też i *Jan Zubkowski* Inspektor plantacyy jedwabiu, w guberniach Kijowskiej i Podolskiej.

Pułkownik *Aslan-Chan Kiuryński*, Naymilszowiecy udarowany złotą szablą ozdobioną dyamentami. *Buchowiecki* Marszałek powiatu Starokonstantynowskiego, *Wisłocki*, Assesor gubernialnego rządu Wołyńskiego, Naymilszowiecy mianowani kawalerami orderu s. Anny 2giej klasy.

Radca kantoru dworu, rzeczywisty radca stanu *Wolkow*, na własną prośbę, uwolniony ze służby, z pensją roczną rubli 4470

Ormiański szlachcie *Melkom Didelbudzy*, za piękne utrzymywanie jedwabnych zakładów, Naymilszowiecy wyniesiony na stopień kollegialnego rejestratora.

Do *Bolderaa*, po otworzeniu tegoroczney żeglugi, do dnia 11 marca, przybyło 20 kupieckich okrętów, a wyszło z portu 6.

W *Zadońsku*, otworzono niedawno szkołę parafialną duchowną.

Piszą z *Georgiewska*, 27 lutego, iż tam, gdzie zwyczajnie w téj porze miewano już niektóre rośliny na polach, w tym roku, wszysko jeszcze pokryte jest śniegiem. Tak ciężka zima u nich jest wcale niezwyčajną i, z podziwieniem najstarszych ludzi, zaczęła się ku końcowi listopada; tak zaś jest stała, iż do tego czasu żadney nie miano odłgi, chociaż mrozy 16tu stopni nie przechodzą.

N I E M C Y.

Sławny malarz angielski *Lawrence*, wyjeżdża z Wiednia do Włoch, w celu odmalowania Oycy s. i Kardynała *Consalvi* dla Xięęcia Reienta. Przed odjazdem, wystawił obrazy swoje na widok publiczny; między innemi znajdując się w kolosalney wielkości obrazy: Cesarza Austrii, Xięcia Regenta, Xięcia Metternicha, Xięcia Blücherá, Xięcia Wellingtona, Hrabi Capodistriás, Hrabi Czerniszewa i t. d. Znako mity ten malarz, ma tę własność: iż trafia nadzwyczajnie w podobieństwo, a pędził jego tak jest żywy, że przewyższa żywością malowania Gerarda i innych sławnych malarzy.

Dowiadujemy się, iż N. Pan tajnym roz-

kazem, zalecił ściśle przedsięwziąć środki, przeciw gnieżdżącey się we Włoszech sekcie, tak nazwanych *Carbonari* (Węglarzy). Mają oni zgromadzenia swoje po wielu miastach włoskich, a między innemi i w Rovigo. Liczą pomiędzy sobą wielu znakomitszych urzędników kraju. Z przedsięwziętych przeciw nim badań w Rzymie, okazało się dowodnie: iż zamiarem ich jest zniszczyć wszelki porządek(?) i rząd obalić. Pochodzą z czasów Napoleona. Najniemoralniejsi ludzie, należą do rzeczzonego zgromadzenia, które pod pozorem jedności, wolności i niepodległości, usiłuje niezgodę, niewolę i tysiączne klęski rozmnożyć (?).— Po wszystkich częściach Włoch, krzewią się odnogi tej sekty. Głównem jej siedliskiem jest *Ancona*; niedawno odkryto tamże kilku z uczestników tej sekty, którzy natychmiast zbiegli do Alexandryi, i w inne okolice państw tureckich, udając się pod opiekę baszów miejscowych. Samo oddanie się pod opiekę tureckich baszów, przekonywa o złych zamiarach sekty. Członkowie jej związani są najokropniejszą przysięgą: przyjmują ludzi wszelkiego stanu, najpospolitszych nawet, którzy nie wiedzą o żadnym innym celu sekty, jak tylko o obaleniu wszelkiego porządku. Związało się to zgromadzenie w ówczas, gdy żądanie powszechnem było, samowładne panowanie Napoleona we Włoszech obalić; ale ludzie, którzy na czele jego stanęli, usiłują nierównie szkodliwszy nierząd wprowadzić, i wygnać spokojność z Państwa.(?)

W Ł O C H Y.

D. 14 marca. D. 7 przybyli NN Cesarstwo Imię do Florencyi. Król Neapolitański, zaszczycić raczył Xięcia Metternicha tytułem Xięcia *Portella*: tytuł ten służyć ma i potomkom jego. Dnia 2 b. m. przybyli Imię Królestwo sardyńscy do Genui.

Sławny snycerz Torwaldson, gotuje się do podróży. Jedzie do Wiednia, Berlina i Kopenhagi. Powracając wstąpi do Warszawy, dla obejrzenia miejsca na pomnik Xięciu Józefowi Poniatowskiemu stawiać się mający.

Jedno z pism włoskich, zawiera następującą wiadomość o sławnym rozbojniku *Cesaris*, który nie dawno we Włoszech zginął. „Miejscem urodzenia jego, jest *Como*. Wszedł w służbę wojskową i w czterech pułkach włoskich służył. Zbiegł z każdego, i za to został naprzód na wygnanie, a potem na śmierć skazanym, ale w końcu, jako walecznemu żołnierzowi, ulaskawiono wyrok. Odprawił kampaniją hiszpańską i rossyjską. Mimo nieustraszonego męstwa, nie doszedł jak tylko stopnia kaprała dla tego, że za złe postęпки, zawsze był degradowanym. Roku 1814 wszedł wraz z pułkiem swoim w służbę austryacką, potem zbiegł, schwytanym został, uciekł z więzienia i r. 1815 wszedł do wojsk króla Joachima, a po ich rozproszeniu, został rozbojnikiem, i rzemiosło to prowadził do ostatniej chwili.”

Pewien kupiec w Alexandryi (w Egipcie) otrzymał od korespondenta swego z Marsylii 250,000 frankow, na zakupienie rozmaitych

towarów. Basza dowiedziawszy się o tém, rozkazał pieniądze te do skarbu swego złożyć, a za to udzielił rozmaitych towarow temuż kupcowi, które on bez targu przyjąć musiał.

Wprowadzanie płócien do Egiptu jest wzbronionem: krajowe zaś obłożone jest wielkimi opłatami. Niedawno wyjęto ciało umarłego z grobu dla przekonania się, czyli płótno na koszuli jest stęplem oznaczone.

A M E R Y K A.

Washington dnia 2 lutego.

Odebraliśmy listy z *Lima*, zawierające ważne wiadomości o stanie i położeniu królestwa Peru. Oto jest z nich wypis: „Przed dziesięciami dniami dowiedział się rząd, iż niepodlegli rzeczypopolitey Chili, napadli na posiłki dążące z Hiszpanii do Peru, i większą część okrętow w niewolę zabrali. Wiadomość ta, przeraziła wszystkich i przytłumiła nadzieję w naygorliwszych nawet stronnikach królewskich. Vice Król powątpiwa już zupełnie o ocaleniu tego pięknego kraju. Pomimo nayusilniejszych starań, nie mógł zebrać garstki wojska w celu oparcia się niepodległym; całą prawie nadzieję pokładał w spodziewanych z Hiszpanii posiłkach. Chwyta się teraz ostatniego już sposobu: jeżeli ten będzie bezskutecznym, zniknie już zawsze dla Hiszpanii nadzieja panowania w Ameryce. Wydał obwieszczenie do wszystkich władz krajowych, oznajmując im nieszczęśliwy stan Państwa, wystawił im oraz całe niebezpieczeństwo jakie mu grozi. Oświadczył daley, iż tylko zupełne poświęcenie się narodu, ocalić kraj może: jeżeli więc pragną zostać nadal pod prawami Hiszpanii, starać się mają zebrać, ile możności, jak naywięcej ludu i udać się z nimi w miejsce przeznaczone. Nie dawno wydał już był Vice-Król takiż sam rozkaz, który został bez skutku: wątpić więc należy, aby i tą razą był szczęśliwszym, tém bardziej, gdy rozkaz ten już przed kilkunastu dniami ogłoszonym został, a przecież ani w *Lima*, ani w okolicach, nie widać żadnych gwałtownych poruszeń, ani nawet przygotowań do wykonania onego. A chociażby nawet mieszkańcy nayszczerszą chęć mieli,—cóż potrafi rząd, ogolony ze wszelkich środków do prowadzenia wojny. Wyprawa jenerała *Osorio*, wyczerpała już wszystkie źródła. W stolicy, trwoga co dzień się pomnaża. Nie masz dnia, żeby wypadek jaki nie zastraszył mieszkańców. To wojsko morskie niepodległych pokazuje się na brzegach; to znowu jenerał *S. Martin*, lub który z jego towarzyszów wkroczył do królestwa, i postępuje bez oporu ku *Lima*; to wreszcie bunt powstał i mieszkańcy domagają się niepodległości i t. p.— W tém położeniu rzeczy, familije majątniejsze, dla uniknienia grożącego niebezpieczeństwa, starają się na niejaki czas przynajmniej wynieść się z tego kraju.—Co do mnie (pisze korespondent), już wcześniej zpieniżyłem szczeruple dostatki moje, a skoro niebezpieczeństwo się zbliży wyniosę się również, i pod szczęśliwem i spokojnem niebem Zjednoczonych Stanow, szukać będę dla siebie schronienia.”

Wilno dnia 31 Marca 1819 roku.

O g ł o s z e n i a.

1. Stosownie do Ukazu JEGO CESARSKIEY MOSCI z Rządu gubernskiego Litew. Wileń. dnia 17 teraż. miesiąca za N. 5,794, do ścisłego wypełnienia Opiece Szlacheckiey powiatu Wileńskiego danego; taż Opieka ogłasza: że niżej wyrażone majątki, naydujące się w zarządzeniu Opieki, leżące w powiecie Wileńskim, z karczmi, młynami i wszelkimi przynależnościami, oraz dom obywateli Zienkowiczów na Trockiej ulicy będący, wypuszczają się od 23 następującego miesiąca kwietnia w roczną arendę; celem rychlejszego zaspokojenia zawinioney skarbowi należności. Życzący zarządować takowe dobra w ogóle, lub udzielnie folwarki, młyny, karczmy i mieszkańia w domu obywateli Zienkowiczów, raczą z pewną i dostateczną poręką przybydź do miasta Wilna na sessyą Opieki dla zrobienia w tym przedmiocie umowy, w dniach 14, 15 i 16 następnego kwietnia. Wilno roku 1819 marca 29 dnia. (podpisano) Prezes Opieki Wileński powiatowy Marszałek, Dworu J. C. Mosci Kamer-Junkier i kawaler Mikotay Abramowicz. Za Zgodność: Sekretarz Szlachecki P. W. i Opieki Zygmunt Siemaszko.

Do zarządowania, za remanent Skarbowych podatkow: Dobra Trokieniki i Worona Rady Stanu Czyża, wedle ostatney rewizyi dusz płci męskiej znajduje się 182 — Kiełtany Sędz. Granicz. Gubernialnego Kocięła w nich wedle ostateczney rewizyi 88 — Kazimierzów b. Sędzkiego Ziem. Wileń. Jana Ciechanowieckiego wedle teyże rewizyi 71 — Podbrzeź po gubernskim Forsztmeystrze Adamie Ciechanowieckim wedle teyże rewizyi 131 — Kiemele v. Antonowo Sędz. Grodz. Wileń. Karola Romanowicza wedle teyże rewizyi 37 — Antokole wieś od majątku Elizabellina wniesy dymow 13 — Dom w mieście Wilnie na ulicy Trockiej pod N. 394 położony dziedzictwa obywateli Zienkowiczów. Sekretarz Zygmunt Siemaszko.

1. Dom w mieście Wilnie na ulicy Szklanej pod N. 217 sytuowany do Starozakonnego Icki Szlomowicza Sobola należny, za Skarbowe uzyskanie i partykularny dług, od dnia 23 apryla 1819 roku wypuszcza się w roczną arendowną possessyą. Jeżeliby kto życzył ony zarządować ma się jawnie dla targow do Policji miasta Wilna w dniach 10, 11 i 14 następnego miesiąca apryla. Marca 27 dnia 1819 roku. Jan Terpiłowski Inspektor.

Tytularny Sowietnik Hutowicza
M. Siellicki Kol. Reg.

1. Na ulicy Wileńskiej w domu JP. Raszego Architekta jest dachówka do przedania a potrzebujący dostać może.

1. Na ulicy Niemieckiej w domu bywszy Jakubowskiego w handlu korzennym u JP. Antoniego Poznańskiego sprzedaje się wino w dobrych gatunkach za pomierną cenę.

1) Wypuszczać się będzie przez publiczną licytację w sześcioletnią dzierżawę zaścianek Podlinkow czyli Spraksze zowiący się w powiecie Upickim położony, między wsiami Podlinkowskiemi do Uniwersytetu Wileńskiego należącymi, zawierający pięć włok gruntu oromego z łąkami naylepszey dobroci. Ktoby życzył zadzierżawić pomieniony zaścianek, ma się stawić na dzień 10 kwietnia mca następn., w Rządzie Uniwersytetu z dostateczną ewikcyą, gdzie znajdzie do przejrzenia warunki, podług których ma się skutecznie dzierżawa.

Sekretarz Felix Mierzejewski.

2) Lubo Rząd Uniwersytetu w ogłoszeniu podanym do gazet, zamierzył dobra do niego należące, wypuścić w trzyletnią arendowną possessyą; przyjmujący jednak oddzielne i szczególne warunki, które są do przejrzenia w kancelaryi Rządu Uniwersytetu, może dzierżawę na dłuższe lata otrzymać.

Sekretarz Felix Mierzejewski.

3) Karczmy w mieście Oniksztach przed kościelną jedna, i zaręczona druga, targowe w mieście Oniksztach, należące do Imperatorskiego Uniwersytetu Wileńskiego, wypuszczają się w dzierżawę trzyletnią. Życzący wziąć pomienione karczmy i targowe pojedynczo lub razem w dzierżawę, mają stawać w Wilnie w Rządzie Uniwersytetu do targu z dostateczną kaucyą, sami osobiście lub przez plenipotentą prawnie umocowanego. Termin ostateczny i jedyny do pomienionego targu, przeznaczony się 10 kwietnia miesiąca następującego, na którym więcey dajacemu będą wypuszczone wyż pomienione karczmy i targowe w dzierżawę. Warunki do targu i do kontraktu są każdego czasu do przejrzenia w kancelaryi Rządu Uniwersytetu Wileńskiego.

Sekretarz Felix Mierzejewski.

Podaje się do wiadomości iż w majątności Niemieży po JO. Xiężnie Radziwiłłowej G. W. L., pałac mieszkalny, ze stajnią, wozownią, ogrodem fruktowym i warzywnym, tudzież wszelkimi wygodami, o 5 wiorst od Wilna położony, jest od s. Jerzego r. b. do zadzierżawienia, a jeżeli się komu podoba, i do sprzedania, jeżeliby więc kto sobie życzył, raczy się udać do właściciela, mieszkającego w teyże Niemieży na folwarku. Antoni Tyszko.

1 Excerpt oświadczenia z Protokołu Potoczego Sądu Ziemskiego Pttu. Telsz. w dacie poniżej wyrażającej się zapsanego a 1819 mca marca 8 dnia pod urzędową Ziem. tegoż Sądu pieczęcią Stronie jest wydan.

Roku 1819 mca marca 8 dnia. Oświadczenie imieniem JPani Anastazyi z Sudwikow Janowskiej Rotm. Pttu. Kowień. zapisuje się oto: przeznaczenie odwieczne, umysłem ludzkim nieprzeniknione, musiało oświadczać się na wszystkie nieprzyjemności, troski, niedostatki, i prawdziwą wyexponować nędzę wyrokiem swoim,

uciażliwość takowa zdałaby się znośniejszą, gdyby obca osoba, celem nieprzykładnego obłowy, na krzywdę biedney kobiety, obróciła ręce i serce, lecz kiedy mąż żalący się Józef Janowski, od początku małżeńskiego towarzystwa kosztem żony utrzymywany, ztrawionwszy oney fundusz marn trawnemi na własny wymysł i potrzeby wydatkami, ostatnią resztę substancyi żony zabić kondyktami, i dobranemi ku myśli swojej przyjaciółmi, usadził się silno, w obronie własney niewinności i swojej restującej od marnotrawstwa męża własności, Publiczności u zędownie zapowiada, że z mężem swoim żadnych nigdzie niezasięgała kredytów, obligow nie podpisywała, onego funduszu nie posiada, jego długów, jeżeliby jakie zaciągnął płacić nie będzie, i również ostrzega jeżeliby w następności kto się na kredyt, lub jaką facyendę, w spekulacji z żalącej się uprojektowaney regalizacji ryzykował, że nikomu, takowych pretensyow, za męża swego, jako onego nie dzierząca funduszu nagradzać nie będzie, co żeby publiczney dochodziło wiedzy zamiarem ogłoszenia tego pisma trzykrotnie gazetą Kurjera Litewskiego. W więgi aktowe Ziem. Pttu. Telsz. ingrosuje. Jakowe oświadczenie za aktorkę, podpisuje Plenipotent. W protokule podpisano następnie. Józef Werhell Plenipotent. Zgodność z więgami poświadcza Józef Pluszkiewicz Ziem. Pttu. Telsz. Regent.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2. Excerpt Oświadczenia z Protokulu Sądowego Grodzkiego Powiatu Wileńskiego w dacie niżej wyrażającej się zapisanego i tegoż czasu pod pieczęcią Urzędową Grodzką Pttu Wileń: stronie jest wydan.

Roku 1819 Mca Marca 27 dnia. Przed Sądem Grodzkim Pttu Wileń: stawiając obecnie Adwokata Leopolda Piotrowicza oświadczenie poniższe wpisać do Protokulu podał w następney treści pisane: Niżej własnoręcznie podpisany Jan Zgierski Major w Woysku Austriackim i Kawaler czynię następujące oświadczenie: w roku 1803 w Miesiącu Styczniu utracilem rodzzonego Brata Józefa Zgierskiego Pułkownika Woysk Austriac. w Mieście Wilnie zmarłego, po którym wszelkiego Majątku, iako naturalny następca zostałem właścicielem — Nim jednak dowiedziałem się o smutnym i okropnym Jego zgonie, i niżeli zdołałem dla odległego za Granicą mieszkania przybyć do Miasta Wilna, znalazł się niejaki Józef Skarżyński, który w momencie po zgonie brata mego, wsparty świadectwem Szlachcica Michała Grzyńskiego Obywatela Gubernii Wileń: potrafił Urzędową uzyskać legitymacją, i całego spadku po Bracie moim Aktorem ogłoszonym został — Z takiego wypadku mimo zrzeczenie się Skarżyńskiego za przybyciem moim narażony byłem na kosztowny proceder, a strata moja z tego względu była bardzo wielką, Lubo Sąd Ziem. Trocki za Remissą Sądu Głggo Litt: Wileń. przez Dekret ostateczny roku 1803 gbra 2 dnia, po uprzedzonych Urzędowych wezwaniach ferowany, wiele pretensyow za fałszywe uznawszy, one skassował, zaś jedne z decyzji własney, drugie podług zgodzenia się moiego do Rekognicyi przyjąwszy, pozostały od usatysfakcyonowania fundusz na tedy w ręku JW. Wincentego, Hrabiego Potockiego Podkomorzego Koronnego będący, za swobodny dla mnie przyznał, atoli gdy ówczasowy Stan tegoż JW. Potockiego interessow, nie obiecywał, mnie rychley satysfakcyi, a obowiązki służby Woyskowej nakazywały mnie powrócić do Kroju, musiałem nieczekając ukończenia interessow moich ztąd odjechać. Lecz zawsze byłem w tej ufności, iż pozostała summa jako wyrokiem Sądowym oswobodzona, żadnemu nadal i tym bardziey nie może ulegać zamitżeniu, ile że późniey nastąpiła sprzedaż dóbr JW. Hrabiego Potockiego, w nappewniejszą do JO. Xcia

Zuboffa Generala od Infanteryi i różnych Orderow Kawalera przeszła lokacyą — Gay wszakże obowiązki służby moiey, osobliwie czasy wojenne niedozwolily rychley do Wilna przybycia, znalazła się znowu osoba, która po ogłoszeniu w Wilnie nieochybney śmierci moiey, pomimo zastrzeżoną Dekretami Sądu Głggo Litt: Wileń. i Sądu Ziem. Trockiego na nieprzychodzących, amissyą przewodniczona radami pierwszego Uzurpatora Skarżyńskiego, i za Jego insynuacyą, oraz dobranych przez Jego podobnie ślących świadkow i Pieczętarzy, a ztąd wystawioną będąc przez grono skupionych facyendarzy, za instrument do zawłaszczenia moiey własności, za pomocą zfabrykowaney Metryki uzyskała była pod nieobecnością moją w Sądzie Ziem. Trockim legitymacją, która nie tylko przyznała Aktorstwo do sumny u JO. Xcia Zuboffa na lokacyi będącej, mimo czynioną z Jego strony obronę, ale też nadała wstęp do całego moiego domu, z jakiego wyroku, wkrótce te nastąpiły skutki, że summa moja z nappewniejszey lokacyi od JO. Xcia Zuboffa, w nową do WW. Bernarda Pułkownika, i Jana Szambelana Pęczkowskich, przeniesioną została — a lubo ci Dokumentami kawencynym i kwietacynym JO. Xciu Zuboffowi wydanemi, i Urzędowym zeznaniem stwierdzonemi, obowiazali się w terminie 30 Kwietnia 1813 roku sumnę złożyć, i do złożenia oney na urządzie za przybyciem moim do Miasta Wilna, przez oświadczenie w Sądzie Głgym Litt: Wileń: dnia 6. Aprila tegoż roku zaniezione, i w Gazecie Kur. Litewsk. potrzykroć obwieszczone, awizowanemi zostali; jednakże nie tylko w terminie, i dotąd żadne nie nastąpiło uiszczenie, owszem nad wszelkie spodziewanie, daly się postrzedz dalszego moiey własności zawikłania zamiar mające, usiłowania. Takowe to wypadki, szkodliwy w społeczeństwie ludzkim dające przykład, naraziły mnie na powtórny z niezmiernym kosztem połączony proces, któremu od przybycia tu moiego w dniu 24. Marca 1818 Roku ciągle assistując, i w odzyskaniu moiey własności, choć już po zrzeczeniu się Pretendentki największych doznając trudności, gdy na fundamencie praw gościnnych tego Kraiu, i szczególnie wyszłego z woli Monarszey od Rządzącego Senatu Ukazu, spodziewam się wkrótce mieć interes mój ukończonym; gdy oraz obowiązki i interessa moje domowe wymagają rychłego ztąd wyjazdu, i takowy uskutecznić w prędkim czasie mam zamiar, choćby nawet uzyskanie summy moiey dalszey jeszcze ulegało przewłóce, którą Legacya Dworu Austriackiego w S. Petersburgu przez stosowne słuzności odpowiadające środki załatwić, i sumnę moją z rąk Kawentow przyjąć nieomieszka — Przeto chociaż przez ciąg moiey tu bytności, nikomu tu nie zawiniłem, i pewny jestem, że słuszney pretensyi nić nikt nie może, zrażony jednak wypadkami już doświadczonemi, aby uniknąć przynajmniej nadal, podobnych facyendarskich podstępów i napaści, postanowiłem urzędownie obwieścić, wkrótce nastąpić mający mój wyjazd — Z tego więc powodu wzywam wszystkich, ktoby z jakiego bądź względu miał rościć do Majątku moiego pretensyą, aby ona bezzwłocznie objawił, a ja z osoby moiey odpowiednie interessowi każdego złożę usprawiedliwienie — U tego Oświadczenia podpis w Protokule następnym. Jan Zgierski Major w Woysku Austriackim.

Zgodno z Protokulem świadczę. Józef Towiański Grodz. Wileń: Reg. Czytałem Pawel Przybytek.

9. Gdziekolwiekby się znachodzili PP. Warakomscy, niechay dla skomunikowania się w ważnym dla nich interessie dadzą wiedzieć o miejscu swego pobytu, do XX. Farnelitów, mieszkających w Chwałoyniach, w Powiecie Szawelskim.

Wyjeżdża za granicę.

2 Do Królestwa Pruskiego i Saksonii Wileński mieszczanin Starozakonny Jankiel Fajwiszowicz Slucki.